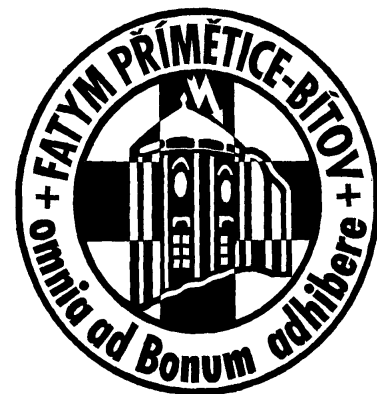

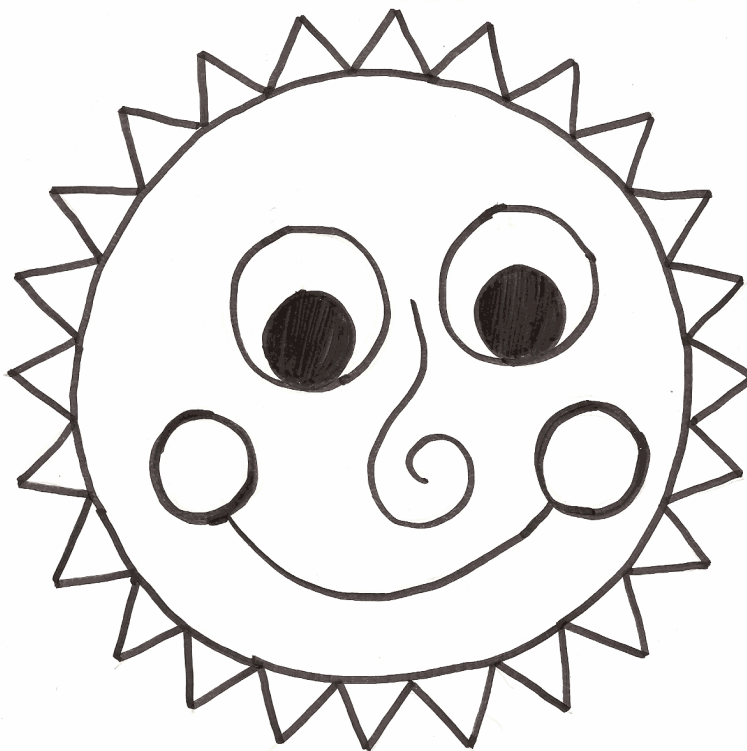
PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

*Nečekej na svůj den na svůj velký čin,
každá chvíle se ti nabízí.*

*Lásku Krista přinášej všem bratřím, sestrám svým,
slunce at' svítí, kde jsi ty... (z písně Slunce)*

*Aby vás slunce na obloze i slunce Boží milosti provázelo na
všech vašich prázdninových cestách Vám přeje a vyprošují
vaši kněží.*

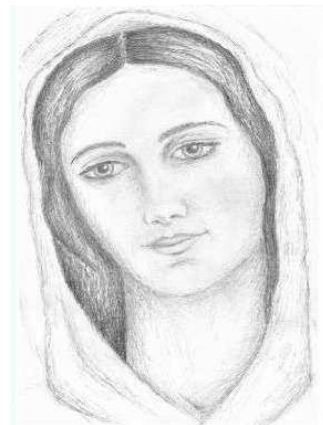
**VRANOV PRÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV PRAČE VRATĚNÍN**

Bůh promluvil na pouti

Velmi rád chodím na pout'

Velmi rád chodím na pěší poutě na Velehrad a také i jinam. Při pěší pouti člověk opouští mnoho každodenních jistot, nechává za sebou běžné starosti a na život může pohlédnout z úplně jiné perspektivy. Zažívám i to, že Bůh zvláštním způsobem k poutníkovi promlouvá tím, že si uvědomuje souvislosti, nad kterými jindy ani nepřemýšlí, protože nemá čas anebo je zahlcen vším možným a v srdci nemá potřebné ticho, aby slyšel.

Letos v květnu jsem měl možnost zúčastnit se pěší pouti z Prahy do Jeníkova. Jeníkov je pozapomenuté poutní místo v severních Čechách kousek od Teplic, kde už mnozí lidé udělali silnou zkušenost s Boží blízkostí a s Božím vyslyšením na přímluvu Panny Marie – Matky Důvěry, která je zde uctívána...

I hlemýžď má na pouti své místo

Skupina poutníků kráčela krásným prostředím jarní přírody. Byl pátek, pozdní odpoledne, vyasfaltovaná cesta kolem lesa byla místy ještě mokrá po předchozím dešti, který se poutníkům ale vyhnul. Šel jsem zrovna vedle jedné mladé paní a povídali jsme si. Tato poutnice se občas zastavila a sebrala hlemýžď z cesty a odhodila jej do křoví za struhou. Když už takto vyřešila několikátého, začal jsem nad tím přemýšlet. A říkám jí: „Tys mu teď zachránila život.“ Dřív nebo později by tohoto hlemýžďe buď zašlápl některý z poutníků, který šel ve skupině za námi nebo by jej rozjelo kolo auta. Ta kolem také projížděla. „Tys mu zachránila život, jsi jeho největší dobrodinec!“ A ona odpověděla jenom: „Jo.“ A mě to nutilo přemýšlet dál. Popustil jsem uzdu své fantazii a snažil jsem si představit, jak to asi vidí ten hlemýžď. V případě, že by myslel a vnímal tak jako my lidé, bych se domníval, že tu svou největší dobrodinkyni, která mu zachránila život, vidí úplně jinak než jako dobrodinkyni, které by byl vděčný. Vždyť ona zmařila jeho několikahodinové úsilí, se kterým

se hnal ke středu silnice. Ona byla příčinou toho, že jeho pěkná ulita narazila na křoví, ona mohla za ten otřes, který pak následoval, a ona mohla i za nepříjemnou novou situaci, ve které se šnek ocitl. Takový hlemýžď by si tento zásah své dobrodinkyně mohl vykládat jako největší neštěstí a zlo, které ho potkalo a už vůbec by ho asi nenapadlo, že to s ním tato poutnice myslí dobře. Dokonce lépe než já, který jsem se nesehnul a neodhodil ho. A najednou se mi to propojilo. Vždyť takto s námi jedná Bůh.

Bůh mě nemá rád!

Téměř denně se setkávám s lidmi, kteří přicházejí a naříkají: „Tak jsem si to pěkně plánoval, všechno se mi dařilo a najednou toto. Jak to mohl Bůh dopustit? Jak mohu věřit, že mě má rád, když dovolil, aby mi bylo takto ublíženo?“ Tyto otázky mají tisíce podob. A jsme v pokušení udělat si z toho špatný závěr. Bůh mě nemá rád. On nechce mé dobro. Pravda je však jiná. Bůh ví lépe než my, co je pro nás dobré. Tak jako ta poutnice věděla lépe než hlemýžď, že je pro něj lepší, aby byl odhozen, než aby přišel o život, ví Bůh lépe než my, že je lepší nám něco vzít, překazit plány, než abychom přišli o život věčný.

Kdy už uvěříme, že nás má opravdu rád? Vždyť tak, jak píše svatý Jan, i pro nás platí skutečnost, nad kterou máme znovu a znovu žasnout: *Neboť tak Bůh miloval*

svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný (Jan 3,16).

A tak chci pozvat vás všechny, kterým to dovoluje zdraví, abyste se také vypravili na pěší pouť a dali Pánu Bohu šanci, aby v této poutní atmosféře promluvil i k vám. Zvu na Velehrad, do Jeníkova anebo i jinam. Všude tam, kde chceme přijít blíž k našemu Pánu.

P. Marek Dunda

V nouzi poznáš přítele

Celkem v 7 lidech z našeho kraje jsme se v úterý 31.5. zúčastnili prosebné pěší poutě z Podhradní Lhoty na sv. Hostýn (asi 23 km), která byla obětována za kněze, nová kněžská a řeholní povolání, mládež, rodiny, obnovu a duchovní rozkvět farností a poděkování za vyslyšené prosby. Pout' pořádala Marie Pšenicová - vozíčkářka, která pravidelně každý měsíc čerpá sílu na sv. Hostýně. V poledne jsme pozdravili posluchače rádia Proglas ze stacionáře pro staré a nemocné ve Chvalčově, kde se již tradičně zastavuje, abychom prožili kratičké poutnické společenství i s těmi, kteří již pěšího putování nejsou schopni a s láskou se o ně starají druzí. Počasí nám při pouti přálo a duchovní radost nezkalila ani porucha auta, které bylo vypůjčené. Touto cestou bych chtěl poděkovat majiteli vozidla panu Kudlíkovi a jeho manželce, kteří byli ochotní pro nás od Znojma na Hostýn přijet a umožnit návrat domů.

P. Pavel Sobotka

Soutěžíme dál - vyhlášení a nová otázka

Jsme povinni na tomto místě také smazat jeden dluh týkající se soutěží, které pomalu nacházejí své místo na stránkách našeho Zpravodaje.

Na soutěžní otázku uveřejněnou v dušičkovém Zpravodaji (Kolik bratrů měl boháč z podobenství o Lazarovi a boháčovi?) nám přišlo celkem pět správných odpovědí: boháč měl pět bratrů. Odměna putuje k vylosovanému výherci: jsou to Kohoutkovi z Křídlovce.

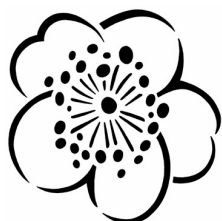
Ve velikonočním Zpravodaji byl úkol spočítat zvířátka na stránkách Zpravodaje: bylo jich celkem osm. Přišlo 16 odpovědí, z nichž bylo 11 správných. Vylosovali jsme tyto výherce: Ivetu Dočkalovou, Roberta Krebla a majitele telefonního čísla 732119181, které odměníme také drobnými cenami.

Nakonec zbývá položit aktuální soutěžní otázku:

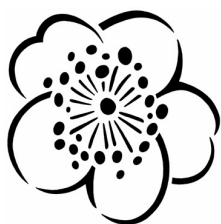
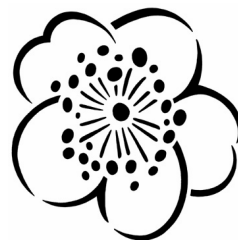
V prázdninovém Zpravodaji hovoříme letos na několika místech o tom, jak zaslechnout Boží hlas. Proto i prázdninová soutěžní otázka se bude týkat našeho slyšení: napište otci Pavlovi na číslo 731402650 názvy důležitých částí našeho ucha. Pomoc naleznete např. na stránkách www.cibulkovci.ic.cz. My prozradíme, že těch částí je pět.

Poděkování

Milé sestry a bratři v Kristu, vážení farníci z Prímětic a ze všech obcí, které náleží do duchovní správy FATYMu Prímětice. Před dvěma lety mi o. Jindřich po dohodě s o. Pavlem a o. Janem poskytli azyl na faře v Príměticích. Nacházel jsem se ve velmi obtížné životní situaci. Měl jsem vážné zdravotní problémy, které mi již nedovolovaly plnohodnotně pracovat a žít. Postupně jsem se ocitnul pro moji osobu v neřešitelné životní situaci. Otcové Jindřich, Pavel a Jan mi svými osobními úsporami a finanční sbírkou ve farnostech pomohli splatit dluh na zdravotním pojištění a dopomohli k tomu, že jsem v únoru 2011 mohl být operován ve fakultní nemocnici sv. Jana z Boha v Bratislavě. Touto cestou chci všem poděkovat za křesťanskou pomoc a podporu.

Děkuji ze srdce rodině Novákových, Strakových, Plačkových, Svobodových, slečně Novákové, paní Pokorné, paní Horákové z Mramotic a v neposlední řadě paní Svobodové, která mě jako zdravotní sestra po příchodu z nemocnice doléčovala. Také děkuji panu kostelníkovi z Práč panu Řihákovi za pomoc, kterou mi poskytnul. Pán Bůh zaplat' a všem vám milí přátelé moc děkuji. S vaší pomocí a s pomocí Boží jsem osvobozen od sedmiletého strádání. Pokud jsem za mého pobytu na faře v Príměticích někomu nějak ublížil, tak se omlouvám.

Lubor Pivko

Na dovolené se snažím vždy jet někam, kde jsem ještě nebyl a hlavně zkusit něco, co jsem ještě nezkusil - projet se na vodním skútru, ochutnat nějakou specialitu kraje,... O prázdninách je na to čas. Máte-li jako já chuť zkusit, co jste ještě nezkusili, měl bych pro vás jeden tip: vyzkoušet si modlitbu. Můžete tak učinit třeba v tichu nějakého kostela, který najdete o prázdninách otevřený nebo o samotě v přírodě, která je nám otevřená stále.

Kdo je vlastně Bůh, abych s ním mohl mluvit?

... abychom mohli vystihnout podstatu toho, co je křesťanská modlitba, musíme nejprve pochopit, kdo je Bůh. Lidé dnes provozují různé formy aktivit, které bychom mohli nazvat duchovními. Nabízejí se různé východní meditace, které mají dovést člověka k vnitřnímu pokoji a sjednocení se sebou samým. Jiní objevili svůj poklad v čerpání vesmírné energie na různých

senzibilních místech či u starých stromů. Jiní projevují svou touhu po jisté formě duchovna zavěšováním různých amuletů na krk nebo na zrcátko v autě.

Bůh, ve kterého věříme jako křesťané není nějaká beztvará energie ani jakýkoli výrobek člověka. Náš Bůh není „něco nad námi“ ale „Někdo“. Náš Bůh je osobou, ještě lépe společenství osob: Otec, Syn a Duch svatý. Nejsou to tři bohové, ale jeden Bůh ve třech skutečně rozdílných osobách, které však vytvářejí tak nejnaternější jednotu, že si ji nikdy nebudeme moci dokázat představit.

Bible nás učí, že jsme jako lidé stvořeni k obrazu právě takového Boha. Bůh tvoří člověka jako sobě podobného právě proto, aby člověk byl schopen setkání se svým Bohem a Stvořitelem. Stejně tak, vezmeme-li to z druhé strany: já, jako Jindřich Čoupek, vnímám sám sebe jako osobu, která je svobodná, má rozum a vůli. Jestliže sám sebe jako člověk takto vnímám, pak Bůh, který je člověku - osobě - nejpřirozenější, je také Bůh, který je osobou obdařenou svobodou, rozumem a vůlí. No a s osobou se dá setkat, hovořit s ní, navázat s ní vztah. Právě o to jde v modlitbě.

Modlitba je rozhovor s Bohem

Co přesně si vybavíme, když se řekne modlitba? Bezmyšlenkovité odříkávání předepsaného textu, vyslovení kouzelných formulí s okamžitým výsledkem nebo srdceryvné volání k Bohu v případě krajní nouze, když už není jiné východisko? Všechny tyto představy jsou naprosto mylné. Skutečná

modlitba je rozhovor s Bohem – přirozený a upřímný. Je to oboustranná komunikace, setkání dvou osob, které může mít mnoho podob.

Prostřednictvím modlitby poznáváme Boha a budujeme s Ním vztah. To ale znamená, že modlitba nemůže být jednorázovou záležitostí, ale stává se celoživotní cestou, na které se můj vztah k Bohu vyvíjí. V duchovním životě platí jednoduché pravidlo – pokud mluvím s Bohem, tak Bůh mluví se mnou; pokud nemluvím s Bohem, tak ani On nemluví ke mně. Je to stejné jako v osobním životě. Skrze rozhovor poznáváme své protějšky, přátele, známé. Jakmile s lidmi přestaneme komunikovat, vztahy dříve či později zaniknou.

Jak mohu Boha slyšet?

To se vám řekne: „Modlitba je rozhovor s Bohem?“ Ale jak mohu Boha slyšet, když jej ani nevidím?

Kdo chce a věří, ten slyší Boží hlas. Kdo hledá odpovědi na otázky, které život přináší, ten je dostává. Jde o to nemodlit se jej zřídka, ale doslova chodit s Bohem a prožívat tak celý svůj život před jeho tváří. Pak k nám promlouvá skoro každá situace, kterou procházíme - přečtěte si třeba vyprávění o. Marka v úvodu Zpravodaje.

Důležité a podstatné pro to, aby modlitba byla rozhovorem, kde na prvním místě mluví Bůh a člověk naslouchá, je spojit modlitbu s četbou Písma svatého.

Věříme, že Bible je slovo živého Boha. Na stránkách Bible poznáváme, jaký Bůh je, jak jedná, jaká je jeho vůle. To vše nám pomáhá v orientaci, když se snažíme s Božím slovem srovnávat svůj život. V Bibli nalezneme také mnoho vzorů modliteb - a to zejména v knize žalmů.

Naším problémem v modlitbě je to, že neustále jen Boha o něco prosíme. Při četbě žalmů můžeme pochopit, že modlitba nerovná se prosba. Srovnáme-li opět náš vztah k Bohu se vztahem k lidem, musíme uznat, že při rozhovorech s lidmi také jen neustále o něco neprosíme. Ale také děkujeme, chválíme nebo si jen tak s druhými vyprávíme o životě, sdílíme radost a smutek, ptáme se, prosíme o odpuštění a odpouštíme. Podobně by tomu mělo být i v modlitbě.

Hospodina miluji, on slyší můj hlas (Ž116)

Smiluj se nade mnou, Bože pro své milosrdenství... (Ž51)

Volám k Hospodinu, úpím, před ním vylévám své lkání... (Ž142)

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé jeho svatému jménu,... (Ž 103)

Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha... (Ž 19)

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, ale miluje tvůj zákon,... (Ž 1)

Proroci mezi námi

V bibli také najdeme knihy proroků (např. Izajáš, Jeremiáš, Ezechiel,...) To byli muži, které Bůh v určité historické situaci poslal, aby jeho jménem sdělovali izraelskému národu to, co jim přikázal. Izraelité málokdy jejich slova a varování přijímali s nadšením. I dnes Bůh nám Bůh posílá do cesty proroky. Jsou to lidé, které potkáváme a kteří často nevědomky svým slovem mohou odpovědět na otázky skryté v našem srdci a nebo nám zjevit cesty, které jsme si doposud ani nepředstavovali, že by mohli být pro nás. I my se často těmto prorokům ve své pýše a svévoli bráníme. Sám si pamatuji na tři situace v mém životě, kdy mi zaznělo takovéto slovo: jeden starý kněz mě společně s mým bratrem jednou při ministrování řekl: jeden z vás by mohl být knězem. Kamarádka Andrea mě v Brně na autobusové zastávce pozvala do společenství mládeže v troubské farnosti, pan Med mě před kaplí v Bosonohách navrhnul, jestli bych nechtěl učit děti náboženství. Tři slova a proti každému jsem se nejprve stavěl odmítavě. Všechna se však v mém životě s mým souhlasem a k mému štěstí naplnila.

Překážka modlitby č. 1: hřích

Naše touha po hříchu a hřích sám je jedním z důvodů, proč naše modlitby zůstávají nevyslyšené. Dalším důvodem může být živená zášť či nenávisť. V modlitbě Otčenáš Ježíš říká: „A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům.“ Prorok Izajáš hovoří o modlitbě Izraele takto: „Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve.“ (Iz1,15) Může se tedy vůbec někdo modlit a být vyslyšen? Bylo by chybou se přestat modlit kvůli svým hříchům. Nad žádostivostí, nenávisť a dalšími hříchy mnohdy nevíme sami, proto bychom měli prosit Boha o to, aby nám je pomohl překonat. Díky tomu se z našich hříchů a problémů stanou modlitby. Pokud však do svých chyb budeme příliš zahleděni a budeme mít pocit, že se s nimi musíme vypořádat dříve, než se začneme modlit, tak se nikdy modlit nezačneme.

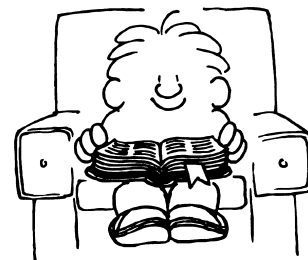

Náš úspěch v modlitebním životě není podmíněn tím, že se nejprve staneme čistými a svatými? Takový cíl je nedosažitelný! A i kdybychom ho přece jen dosáhli, náš zájem o modlitbu by pohasl, protože bychom sami se sebou byli zcela spokojeni. Dokonalost tedy není řešením, ani Boha nezavazuje k tomu, aby vyslyšel naše modlitby.

Překážka modlitby č.2: pohoda

Mnoho starších lidí říká: „Lidé se mají dnes moc dobře a Boha nepotřebují...“ A ti, kteří se modlí, modlí se tzv. „v bezpečí svého křesla“. Relativně pohodlný a blahobytný život otupí ostří našich modliteb. Je to tak. Ve své pýše je člověk často náchylný myslet si, že si v životě své štěstí dokáže trvale zajistit sám. Bezpečí a prosperita, jimiž jsme obklopeni, nám také často nedovolují vidět naše skutečné potřeby. V životě jde však o mnohem víc, než o bezpečí a pohodlí. Máme na očích klapky. Jak by řekl Blair Pascal: „Spokojíme se s málem.“ Myslíme si, že dobré zdraví, materiální zabezpečení a milí přátelé jsou všechno. Ale Bůh s námi má mnohem lepší plán. Jakmile pochopíme, co pro nás Bůh zamýšlí, začneme se modlit – budeme prosit za to, aby z nás Bůh udělal takové lidi, jakými nás chtěl vždycky mít.

Malá vytrvalost

Naše kultura je kulturou okamžitých výsledků, okamžitého úspěchu a okamžitého uspokojení. Ale slovo „okamžitý“ nejde s modlitbou dohromady. Nic se nedá uspěchat. Než ze sazenice vyrostе statný strom, uplyne hodně času. Nedostatek trpělivosti a vytrvalosti je charakteristický pro dnešní společnost a brání nám v tom, abychom se v umění modlitby mohli zdokonalit. Bůh často chce naše modlitby vyslyšet, ale chce také, abychom Ho lépe poznali. Vytrvalost vede k hlubšímu modlitebnímu životu. Naše modlitby nemají sloužit jen k tomu, abychom získali určité věci, ale abychom navázali vztah s Bohem. Máme sklon Boha spíše využívat a ne milovat. Od modlitby chceme okamžité výsledky a jakmile získáme, co potřebujeme, znovu nás přemůže naše duchovní lenost. Kdybychom odpovědi na své modlitby získali příliš lehce, ztratili bychom zájem nejen o modlitbu, ale i o Boha. Chceme, aby náš život byl bezpečný, příjemný a předvídatelný. Ale Bůh nechce, aby náš život byl příjemný, protože nás chce proměnit.

Bože, změň náš svět k lepšímu!

V nadpisu je zdánlivě správná modlitba. Je tu ale podstatný problém. Prosíme Boha, aby nějakým způsobem změnil svět, který leží vně našeho JÁ. Prosíme o to, aby náš partner byl láskyplnější, děti poslušnější, církve jednotnější, přitom ale zapomínáme, že my sami potřebujeme změnu. Jako by se nás to netýkalo, jako bychom neměli žádné chyby. My ale nejsme dokonalí, ani si nezasluhujeme, abychom žili v dokonalém světě. Proto bychom měli ve svých modlitbách prosit Boha, aby změnil hlavně nás. Teprve potom, až se změníme, můžeme s naší pomocí proměnit okolní svět. Naše modlitby nebudou nikdy správné, dokud nepřipustíme, že potřebujeme stejnou, ne-li větší proměnu, jako lidé kolem nás.

(P. J. Čoupek)

Setkání s křesťanem v Nepálu

P. Jan Kotík navštívil letos na jaře Nepál. Ve svém vyprávění se s námi dělí o jeden svůj nepálský zážitek...

Nepál je země, kde žije téměř 29 milionů obyvatel a přesto, že jsou téměř po celém území obrovské himalájské masivy hor, tak je hustěji osídlená než Česká Republika (199 obyvatel/km² oproti 132 obyvatel/ km²). Co se týká náboženství, tak Nepál býval do minulého století jediné čistě hinduistické království. Podle dávných mýtů totiž hinduistické božstvo (Brahma, Shiva a Vishnu) přišlo do Nepálu v podobě jelena. Nyní je podle sčítání lidu z roku 2001 v Nepálu 80,6% hinduistů, 10,4% budhistů, 4,4% muslimů, 3,6% obyvatel vyznává náboženství Kirat, 0,5% je křesťanů a 0,4% jiných vyznání. Z těchto čísel vyplývá, že křesťanů je v Nepálu asi 145 tisíc a mysleli jsme si, že je nemožné se na venkově s křesťany potkat. Přesto se nám to podařilo a byli jsme velice překvapeni a potěšeni.

Již se schylovalo k večeru a my jsme ještě měli v plánu dojít do ubytovny, která měla být vzdálena asi hodinu a půl pěší chůze – do Thadepati. Všichni jsme již byli unavení, a tak jsme se zastavili u lodge (tak se nazývají místní ubytovny) v Mangengoth, abychom si trochu odpočinuli a rozhodli se, co dál. Místní šerpa nás začal přesvědčovat, že nejlepší bude, když už nikam dál nepůjdeme a přespíme v jeho ubytovně. Po krátké poradě jsme mu na jeho nabídku přikýkli a už jsme vybalovali věci v útulných pokojících. Po zabydlení jsme se s panem domácím domluvili, že budeme slavit mši svatou. Veliké bylo naše překvapení, když nám sdělil, že u něj pracuje jako kuchař jeden mladík, který je také křesťanem. S radostí jsme ho pozvali ke společnému slavení mše svaté, a když jsme se modlili Otčenáš, vyslechli jsme si nejprve jeho, který se modlil v místním nářečí a potom jsme se teprve modlili v naší mateřštině. Večer byl jiný než předešlé večery. Po večeři jsme objednali velkou konvici čaje a dali se do hovoru s panem domácím i kuchařem a ti nám povyprávěli mnoho zajímavostí o Nepálu. Zajímavé bylo, když nám vyprávěl o vesnici, ze které pochází. Jmenuje se Tipling a od Mangengoth je vzdálena asi 5 dní chůze. Všichni její obyvatelé (100%) jsou křesťané. Je to taková místní zvláštnost, která vznikla díky působení křesťanské misie. Misionáři zde začali s pomocí, která se zaměřila na vzdělání, lékařskou péči a jednoduchou výrobu. Tato účinná pomoc potom vedla i k přijetí víry misionářů. V jednu chvíli jsme měli dokonce chuť změnit naše plány a jít se tam podívat. Jenomže šerpa nám vysvětlil, že bychom tam nenašli cestu a vůbec se tam nedomluvili, protože to není turistická oblast a lidé tam ani neumí anglicky. Tak jsme zůstali u původního plánu a další den pokračovali směrem k Langtangu.

P. Jan Kotík

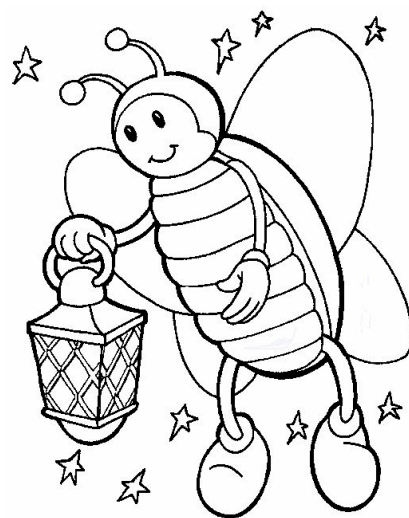

Bylo:

- 15.5. - v Těšeticích koncert na podporu opravy kostela v Bořeticích
- 28.5. - noc kostelů v Dyjákovicích, Jaroslavicích, Slupi, Příměticích, Práčích, Těšeticích, Prosiměřicích, Vranově a Šumné
- 29. 5. - svěcení nového oltáře ve Vranově n/D
- 1. 6. - ve Vranově n/D mše svatá na poděkování za 15 let FATYMu
- 11. 6. - SUPERDEN
- 18.6. - v Příměticích turnaj v malé kopané
- 19. - 22. 6. cyklopouť do Jeníkova u Teplic
- 26. 6. - Vranovská porta.
- Od 15. do 19. 6. FATYM spolupořádal akci Česká republika pro Ježíše. Tentokrát se v Samopši u Sázavy sešlo přes 500 účastníků, které povzbudil indický charismatický kněz otec James Manjackal. Konaly se i modlitby za uzdravení a mnozí měli důvod děkovat Pánu Bohu. Například v časopise Milujte se! v 17. čísle si i vy můžete přečíst o jednom zázračném uzdravení, které se stalo díky modlitbě tohoto kněze. Promluvy otce Jamese z minulých let najdete na www.TV-MIS.cz.

Pravidelné prázdninové bohoslužby

- ❖ Od 4. července do 8. srpna budou každé pondělí prázdninové bohoslužby na vranovské přehradě na střeše restaurace Štika v 19.30. Od vranovské fary budeme vycházet pěšky vždy v 18.30.
- ❖ Každé úterý od začátku července do 15. srpna bude v kapli na hradě Bítově sloužena v 16.30 mše svatá.
- ❖ Na Cornštejně bude mše svatá v neděli 31. 7. v 18:00.
- ❖ Na Novém Hrádku bude mše svatá v neděli 7.8. v 18 hod.
- ❖ Na hradě Bítově bude poutní mše svatá v neděli 14.8. v 11:00. Procesí vychází v 10:45 od lurského pramene. Mše na hradech jako každý rok slouží náš otec děkan P. Jindřich Bartoš.
- ❖ Lucerničková mše svatá u červené kapličky nad hradem Bítovem bude v pondělí 22. 8. Sraz je ve 20:00 na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.

Koncerty:

- V úterý 26. 7. v 19.00 bude v **Olbramkosteletě** koncert P. Jaroslava Konečného a Tomáše Najbrta. Zahrají na mnohé tradiční i netradiční nástroje. O den později 27. 7. v 19.00 zopakují svůj koncert ještě ve farním kostele ve Vranově n/D.
- Ve čtvrtek 18. 8. v 19.00 v den spolupatronky Vranova n/D svaté Heleny bude k její poctě **varhanní koncert** ve farním kostele. Vystoupí při něm Martin Kubát, varhaník kostela

Povýšení Svatého kříže v Litomyšli.

Víte, že:

- Marianky se chystají vydat další CD svých písní? K tomu však, aby je mohly nahrát opět profesionálně, potřebují sehnat ještě 50 000,- Kč. Chcete-li i vy toto dílo podpořit, prosím, přispějte na účet 693834103/0800.
- Litoměřický biskup Jan Baxant přislíbil, že přijede slavnostně požehnat varhany ve Vranově nad Dyjí po jejich rekonstrukci. Vše nasvědčuje tomu, že by to mohlo být v neděli 23. října ve 14.00.
- Otec František Řezníček už má svůj mobil? Můžete mu zavolat na číslo 608 729 963.
- Vyšel nový katechismus pro mládež Youcat, kněží vám rádi poradí, kde jej zakoupit. Je opravdu výborný.
- V soutěži o nejlépe opravenou kulturní památku Jihomoravského kraje roku 2010 zvítězila barokní bání kostela Jména Panny Marie ve Slupi na druhém místě se umístil poutní kostel v Hlubokých Mašůvkách. V kategorii uměleckých děl zvítězili varhany ve Vranově n. Dyjí. Děkujeme těm, kdo poslali svůj hlas.
- Od 19. do 24. září se budou konat lidové misie v Zálesí ve farnosti Chvalatice. V říjnu a listopadu jsou na řadě misie v Jaroměřicích, Myslibořicích, Těšanech a Moutnicích. Prosím, pamatujte v modlitbě.
- V neděli 25. září ve 14.00 bude ve Vranově n/D udělovat svátost biřmování generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek.

Poutě:

- ✓ 5. července se koná **cyrilometodějská pout'** ve Slupi a Oleksovičkách. V 16 hod začneme modlitbou růžence v kostele ve Slupi a potom půjdeme asi 1 km ke kapličce do Oleksoviček, kde bude v 17 hod mše svatá.
- ✓ **Pout' k pramenům** (v prvním roce přípravy na Cyrilometodějské jubileum) se uskuteční 6. 7. 2011 u pramene řeky Dyje na louce blízko Třeště. V 10.00 růženec za 60 farností, jimiž Dyje protéká, v 10.30 mše svatá s požehnáním a obnovou křtu.
- ✓ V sobotu 9. 7. v 9.00 bude ve Vranově n/D **mše svatá na poděkování za 15 let FATYMu**; hlavní celebrant otec Pavel Zahradníček. Zveme bývalé, současné i budoucí členy a přátele FATYMu i všechny ostatní.
- ✓ **Pout' ke sv. Markétě v Příměticích** bude 10.7. v 9 hod a P. Jindřich Bartoš při bohoslužbě požehná dokončenou předsíň a schodiště.
- ✓ **Pout' ke svaté Máří Magdaléně v Lančově** bude v neděli 24. 7. v 11:11.
- ✓ **Pout' v Onšově** bude v sobotu 30. 7. v 19.00. Pan varhaník k této příležitosti chystá nové proprium ke svaté Anně.
- ✓ V pondělí 22. 8. v 15.00 zahajujeme mši svatou v kostele ve Vranově n/D už **XI. pěší pout' na Velehrad**. Připojte se i vy.
- ✓ V sobotu 3.9. se ve Slupi konají již po sedmé **Slavnosti chleba**. Při mši v 15 hod zazpívá pěvecké sdružení Vítězslav Novák ze Znojma.

- ✓ **Moravská autobusová pout' do Jeníkova** se tentokrát koná v sobotu 17. září. Hlaste se u otce Nika (731 402 743).

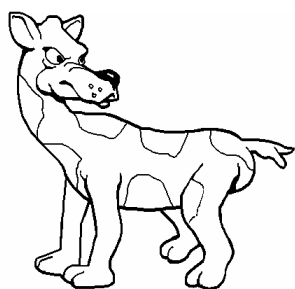
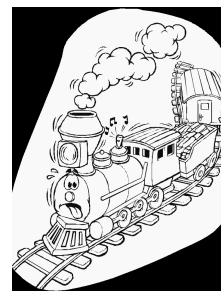
A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Turista přijde ke Genezaretskému jezeru, kde stojí malá loďka, která převáží turisty na druhou stranu. Zeptá se lodníka: „Promiňte, co stojí jízdné na druhou stranu?“ Majitel loďky se na něho podívá a řekne: „Dvěsta denárů“. „Není to trochu moc?“ „Vážený pane, to je jezero Genezaretské. Po tomto jezeru chodil Kristus pěšky!“ Turista se usměje a řekne: „Není divu při těch cenách!“ Srov. Mt 14,22-32

„Jean, řekněte mi, kdy jsme měli poslední návštěvu?“ „To je už asi patnáct let, sire.“ „Vážně, Jean? A kdo to byl?“ „Já sire, přišel jsem se zeptat, jestli je to místo komorníka stále volné.“

Vlasatý mladík sedí ve vlaku z Aše do Znojma a soustředěně žvýká žvýkačku. Po pěti hodinách jízdy se k němu nakloní naproti sedící babka Vomáčková: „Pěkně vyprávíš, mládenečku, pěkně. Jenže já už jsem deset let úplně hluchá.“

Sedí takhle chlápek na lavičce, vedle něj na zemi sedí pes. Jde okolo nějaká panička, která se tak mile na psa podívá a ptá se pána: „Kouše váš pes?“ „Ne, můj pes nekouše.“ Tak se paní ohne k pejskovi – a raf, půlka rukávu je pryč. Paní se začne rozčilovat: „Pane, vždyť jste říkal, že váš pes nekouše!“ „No taky že jo! Ale tohle není můj pes!“

Toto 59. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupcích, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček (608 729 963) - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměticích, Práčích a Těšetících, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavicích, Slupí a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Přímětících, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích a kaplani P. Jan Kotík (mobil 777975888) a P. Stanislav Mahovský (mobil 608077718) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červenci 2011. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již šedesáté) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2011. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu
Neprodějně

Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)